

Ἐρρωσο = ὑγίαινε   **Φεῦ ρωνία** = ἀλίμονο στήν ρῶσιν (ὕγείαν)
 ---- . ----

Παντοῦ χρειάζοντ' «ἐργαλεῖα»,
 κι' ἡ γλῶσσα κρύβει μεγαλεῖα.
 Τό Εὐαγγέλιο εἶν' τό κάτι ἄλλο,
 δέν μπορῶ νά τό παραβάλω!

Κάπου ἀναφαίρει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅτι «**ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ καθίσταται**» (Ἰακ.4,4), καί «**μή ἀγαπᾶτε τόν κόσμον μηδέ τά ἐν τῷ κόσμῳ**» (Α' Ἰωάν.2,15).

Οἱ εὐσεβεῖς πιστοί γνωρίζουν ὅτι εἶναι «**στενή ἡ πύλη καί «τεθλιμμένη ἡ ὁδός ἡ ἀπάγουσα εἰς τήν ζωήν, καί ὀλίγοι εἰσίν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν**» (Ματθ.7,14). **Ὅ,τι δέν ὁμοιάζει καί δέν συμφωνεῖ πρὸς ταῦτα, «ὡς πλατεῖα πύλη καί εὐρύχωρος ὁδός ἀπάγουσαι εἰς τήν ἀπώλειαν**» (Ματ.7,13), πρέπει ν' ἀποβάλλεται καί ν' ἀπορρίπτεται.

«Οὐκ ἔστε ἑαυτῶν, ἠγοράσθητε γάρ τιμῆς» (Α' Κορ.6,20). Ὁ καθένας μας, -καί ὡς σύζυγοι ἀκόμα πού ἀνήκουμε ὁ ἕνας στόν ἄλλον καί δέν ἐξουσιάζουμε τοῦ ἑαυτοῦ μας ἐν τῷ Γάμῳ (Α' Κορ.7,4)-, εὐρύτερα ὁ καθένας πρωτίστως ἀνήκει στόν Χριστόν, ἀγορασθεῖς ὑπ' Αὐτοῦ διά τοῦ, ἀνυπολογίστου ἀξίας καί Τιμῆς, πανακηράτου Αἵματός Του!

Χριστέ μου, «εἶσαι ὁ προσαγαγών σεαυτόν ἄμωμον ὑπέρ ἡμῶν ἱερεῖον, τό σῶμα δούς τό ἄχραντον εἰς θυσίαν, τό πάσης ἀμαρτίας ἄψαυστόν τε καί ἄβατον, καί διά τῆς φρικτῆς ταύτης, καί ἀνεκδιηγῆτου, ἱερουργίας, ζωῆν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος»· «Πᾶν θυμηδές (χαρούμενο) καί αἰώνιον» (Ἀπό Εὐχὴν Γουγκλισίας Πεντηκοστῆς).

«Μή παρίδης ἡμᾶς τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλά τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως, ἐνίσχυσον θησαυρῶν» (Εὐχὴ Γουγκλισίας). Αὐτός εἶναι «ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτήρ ἀγαθός· ὁ διδούς ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα. Αὐτός γάρ εἶναι ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς σαρκός ἡμῶν κοινωνός, καί τοῖς κάμπτουσι πρὸς Αὐτόν γόνυ, ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάχνως, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Αὐτῷ ἀμαρτάνομεν, ἀλλά καί Αὐτῷ μόνῳ λατρεύομεν. Οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδέ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεόν τὰς ἑαυτῶν Δέσποτα χεῖρας» (Αὐτόθι). «Αὐτός ἐστιν ὁ ἀσφαλίζων τήν ζωήν ἡμῶν τοῖς ἀγίοις καί ἱεροῖς

νόμοις Αὐτοῦ, ὁ Ἀγγέλω πιστῶ φύλακι παρακαταθέντων τόν λαόν Αὐτοῦ, καί πάντας ἡμᾶς συνάγων εἰς τήν βασιλείαν Του» (Αὐτόθι).

Ἐγκαίρως μᾶς ἔχει προειδοποιήσει ὅτι, **«οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν διωχθήσονται»** (Β΄ Τιμ.3,12), **«ἄνθρωποι δέ πονηροί καί γόητες προκόψουσιν ἐπί τό χειρῶν, πλανῶντες καί πλανόμενοι»** (Β΄ Τιμ.3,13). Μᾶς φανέρωσε δέ καί τήν τακτική πού χρησιμοποιοῦν οἱ ὡς ἄνω, γιά νά ἐπιτύχουν τόν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, ἤτοι νά πλανήσουν κάποιον καί νά τόν ἐντάξουν στήν πλανεμένη τους ὀμάδα.

Πρῶτο στάδιο εἶναι ἡ ἀνύποπτη **«συνεύρεσις»** καί ἡ ἀνάπτυξις **συζητήσεως** μετά τοῦ ἀνεκτικοῦ καί ἐπιπολέου πιστοῦ· **δεύτερον** ἡ ὑπουλή **«διείσδυσις»** τοῦ ἀρνητοῦ καί πλανεμένου μισόκαλου πονηροῦ αἰρετικοῦ μέ ἀνεξάντλητη ὑπομονή νά σέ πείση **νά παραδεχθῆς ὡς ὀρθάς** τάς πλανεμένας δοξασίας του· καί **τρίτον** ἡ ψυχοφθόρος **«ἀνατροπή»** σου, **ἀρνούμενου σου** κάποια στιγμή τήν Ὄρθοδοξία σου καί τήν Ὄρθοπραξία σου, **ἀσπαζομένου σου** τήν ἐκείνου πίστιν!

Ἀφελή, δέν ἀκοῦς τόν Παῦλο τί σοῦ λέγει ξακάθαρα, **«αἰρετικόν ἄνθρωπον μετά μίαν καί δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ ...»** (Τίτ.3,1) καί ξανοίγεται σέ συζητήσεις ἀτέλειωτες; Δέν ἀφουγκράζεσαι καί τή θυμοσοφία **τῶν Κρητικάτσιδων**, καί **«χορατεύεις»;** **«Κουζουλάθητσες»;** **Ἄκουσο παέ, ἴντα λέουσι:** **«Πέξε πέξε τό κοπέλι, κάνει τήν Κυρά νά θέλη»!** Κι' ἐσύ θά γλίτωνες ἀπ' τσί χερούκλες τοῦ διαόλου;

Μέ τί καί πόσο ἐνδιαφέρον καί τά **Προσκοπάκια** ἀκόμη, πού δραστηριοποιοῦνται **ἀκριβῶς** τήν **ἴδια ὥρα** πού λατρεύουμε **οἱ ὀρθόδοξοι πιστοί** τόν Θεόν μας, πῶς πλησιάζουν στή γειτονιά καί τό Σχολεῖο τούς συμμαθητάς των, **νά τούς μῆσουν** στίς **τόσον** ἠθικές ὑγιεινές καί γενικά **ἀνθρωπιστικές** καί **κοινωνικές** δραστηριότητές των· ἀρκεῖ νά παύσουν νά συχνάζουν στούς ὀρθοδόξους εὐκτηρίους οἴκους τά ἴδια χρονικά αὐτά διαστήματα, ὡς γνωστόν, **προθάλαμος** καί οὗτος (ὁ Προσκοπισμός) ὑπάρχων τῆς **Μασονίας** καί τῆς Μυσταγωγικῆς **Θρησκείας** τοῦ **ΜΑΤΣ** (τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος Τοῦ Σύμπαντος) μέ χαρακτηριστικό συμβολό-ἔμβλημα τους τό γράμμα **G** (=Γῶσις), ὅπως καί οἱ τόσο Φιλάδελφοι **Ρόταρυ**, **Λάϊονς**, **XEN**, **XANΘ**, οἱ σχηματίζοντες **τήν κορυφήν τοῦ τριγώνου (Δ)**, ὄχι πρὸς τόν οὐρανόν πρὸς τόν ὁποῖον ἀνῆλθεν **Ἀναληφθεῖς** (Πράξ.1,11), -νοερά δέ **«ἀπό τρίτου** που (ἀγνώστου εἰς ἡμᾶς) **οὐρανοῦ»** (Β΄ Κορ.12,2), ὅθεν, **«κενώσας ἑαυτόν, κατήλθεν»-** (Φιλιπ.2,7)· ἀπ' ὅπου ἀναμένομεν Αὐτόν νά ἐπανεφανισθῆ εἰς ἡμᾶς κατά τήν **Β΄ Αὐτοῦ Παρουσία** (Α΄ Θεσ.4,15), ἀλλά **γεωτροπικῶς** πρὸς **τά κάτω ἐστραμμένην τήν κορυφήν τοῦ τριγώνου (Δ)** ἔχον, πρὸς τήν **Γῆ**

Μητέρα (Γημήτηρ – Δημήτηρ, **Δήμητρα** Θεά τῆς γονιμότητος· καί τόν **Θεόν τοῦ Φωτός Ἀπόλλωνα**, τόν **Ἥλιον**, πού ζωογονεῖ τά πάντα) κλπ,κλπ.

Ἐμείασαν οἱ Μητροπόλεις τῆς **UNESCO**, τῶν «**Ἱατρῶν χωρίς Σύνορα**» καί βάλε, πού δαπανοῦν τό 65 μέ 70% γιά δικά τους, ἔξοδα αὐτοεπιβιώσεως τοῦ Προσωπικοῦ καί αὐτοσυντηρήσεως τῶν Ὄργανώσεων, καί μέ τά ὑπόλοιπα, -κατά τά ἄλλα-;

τελοῦνται καί ἐκτελοῦνται ὅλα τά ἄλλα
τά «**Παραμύθια τά Μεγάλα**», τά γνωστά,
ἀκόμα «ἀπό τῆς μάνας μας τό γάλα»,
καί ἄς μὴν ἦτανε
Γιατρέσσα, Δεσποτίνα ἢ Δασκάλα,
κι' ἄς ἔπλενε τοῦ γείτονα τή σκάλα,
ἀκούγοντας **τά λόγια τά μεγάλα**
πού «ἀμόλαγε» ἢ κάθε μιά **ΚΟΥΦΑΛΑ!**

Ἄς μὴ ἐπαναπαύωνται ἀμέριμοι οἱ ἐπίσκοποι, καμαρώνοντάς τα κάθε Μεγάλη Παρασκευή, πού ἀπρόσκλητα καταφθάνουν νά ἐπιδειχθοῦν μέ τά φουλάρια τους καί τά Κοντάρια τους, ἐπιβάλωντάς μας τήν τάξιν γύρωθεν τοῦ **Ἱεροῦ Ἐπιταφίου** καί κατά τήν **Περιφοράν** αὐτοῦ, καί κατόπιν «μὴ τόν εἶδατε»!! **Τόση** κατ' ἐξακολούθησιν «**ἱστορική**» ἀνεκτικότης, εἰωθός παγιωθέν πλέον τοῦτο, **ὑποτιμώσεως ἐνσυνειδήτως τῆς Ἐκκλησίας τό γεγονός**, λές καί εἶναι μάνα «**Θετή**», **ἐπιπολέα**· μὴ λαμβάνουσα **ὑπεύθυνα καί σοβαρά ὑπ' ὄψιν τό θέμα**, ἀντιπαρερχομένη τό γεγονός ὡς πρὸς τήν **δογματικήν** αὐτοῦ ὑφήν-ἔννοιαν καί **οὐσίαν**, ὅλως ἀμελῶς καί παντελῶς **ἀδιαφορῶσα**, πρᾶγμα τό ὁποῖον πρέπει -ἐπί τέλους- νά ἀνησυχῆσῃ αὐτήν ὥστε νά σταθῇ ὑπεύθυνα ἀπέναντι εἰς τό πρόβλημα, μὴ ἐπιτρέπουσα εἰς τό ἐξῆς **οὐδέ ὡς σκέψιν**, τήν ἀπόφασιν Προσκόπων νά πλησιάσουν, τόν προαύλιον ἢ καί τόν εὐρύτερον περιβάλλοντα τόν Ἱερόν Ναόν χῶρον, πειθαρχούντων καί τούτων εἰς τὰς κειμένας διατάξεις. Ὄποτε, μὴ ἔχοντες περιθώρια ἐμφανίσεων, παραστάσεων καί προβολῆς των πλέον, **θά παύσουν νά ἐλπίζουν** περί τούτου ἐν τῷ μέλλοντι, καί σύν τῷ χρόνῳ θ' ἀτονίσῃ, θ' ἀπαλειφθῇ καί **θά ἐκλείψῃ** τό θέμα.

Καί «**ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καί ὁ φιλῶν υἱόν ἢ θυγατέρα ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος**» (Ματθ.10,37). «**Καί αὐτός, πού δέν παίρνει τό σταυρό του καί δέν μέ ἀκολουθεῖ, δέν μοῦ εἶναι ἄξιος**» (Ματθ.10,38). «**Ὅποιος θά σώσῃ τόν ἑαυτό του** (ἀποφεύγοντας τό

μαρτύριο), **θά τόν χάση. Καί ὅποιος θά θυσιάση τόν ἑαυτό του γιά χάρη μου, θά τόν σώση»** (Ματ.10,39).

«**Ἐάν κανείς ἔρχεται πρὸς ἐμένα καί δέν ἀπαρνηῖται τόν πατέρα του καί τήν μητέρα καί τή γυναῖκα καί τά τέκνα καί τούς ἀδελφούς καί τίς ἀδελφές, ἀκόμη δέ καί τόν ἑαυτό του, δέν δύναται νά εἶναι μαθητής μου»** (Λουκ.14,26).
Θά ἐπανέλθω -συνειρμικά-, ἀφοῦ ἐρωτήσου γιά κάποιον συγκεκριμένο χῶρο πάντα σχετιζόμενον, καί μάλιστα τόν πλέον ἀρμόδιον, τόν ἐπίσκοπον.

Τό ἀρχικῶς κληθέν-χαρακτηρισθέν «**Πνευματικόν Κέντρον**» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς, τό ὁποῖον -ἀφιερωθέν μετέπειτα εἰς τόν Ἰδρυτήν Μητροπολίτην-, ὠνομάσθη «**ΠΡΟΚΟΠΕΙΟΝ**», / ποιό «**ἀόρατο Προτεσταντικό χεράκι**» σπογγίζει καί ἀφαιρεῖ σιγά σιγά καί κατ' ὀλίγον τήν ἀρχικήν «**πνευματικήν**» ἱκμάδα, δρόσον, ὑγείαν· ἀλλά καί τόν καθ' ὅλου καί εἰς ὅλους τούς τομεῖς (δομές -σας- σήμερα) «**πνευματικόν**» του καί **ἐκκλησιαστικόν του, ὑγιῶς ὀρθόδοξον προορισμόν**, καί οὐχί **οὐμανισμόν-ἀνθρωπισμόν Προτεσταντικῆς καί Ρωμαιοκαθολικῆς** πλεύσεως καί γραμμῆς, μετωνομάσαν τοῦτο εἰς «**ΠΟΛΥΔΥΝΑΜΟΝ**», ἐγγίζον -ὅσον οὔπω- κάποιο **ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΝ!!!...**, ἐν **ὑπερβαλοῦση** μάλιστα **ἀλαζονείᾳ**, καί **ἀφροσύνη** Ναβουχοδονόσορος! Πού, οἱ χῶροι αὐτοί σήμερον **δέν ἔχουν νά ζηλέψουν πλέον τίποτε περισσότερο**, ἀπ' ὅσα ἐπιτελοῦνται καί συνηθίζονται στά ὀνομαζόμενα, -παράλληλα τῶν ἰδικῶν μας Κατηχητικῶν Σχολείων-, «**Κυριακά**» Σχολεῖα τῶν Διαμαρτυρομένων, Πεντηκοστιανῶν, Καθολικῶν, νά μή προεκταθῶ καί ἀναφερθῶ καί εἰς τάς τοῦ Προσκοπισμοῦ συνηθείας, πολλάί τῶν ὁποίων ἔχουν ὑφ' ἡμῶν ἀπό ἐτῶν γίνει συμπαθεῖς καί οἰκεῖαι, καί πολύ εὐχάριστοι μάλιστα εἰς τούς Κατηχητόπαιδας.

Τί το παράξενον ὅμως ὅταν, ἀπό τοῦ ἰθύνοντος νοός μέχρι καί τοῦ τελευταίου συνδράμοντος εἰς τό ἔργον, εὐχαριστοῦνται, ἀναπαύονται καί ἠδύνονται βλέποντες οὕτω νά τελοῦνται τά ἐν αὐτῷ λαμβάνοντα χώραν, οὕτω νά διδάσκωνται, οὕτω νά δραστηριοποιοῦνται οἱ πάντες, ἀρκεῖ παντοῦ νά λάμπη τό ψεύτικο γέλοιο καί ἡ χαρά, ἡ ἀγνώμων ἔναντι τοῦ Δωρεοδότη Θεοῦ ζωντάνια, τό σφρίγος, ἡ ὀρμή, τά ὄνειρα, οἱ φαντασιώσεις, οἱ χειμερικές, οὐτοπιστικές, ἄπιαστες καί ἐξωπραγματικές καταστάσεις τῶν ζύπνιων δῆθεν καί ὄχι καθυστερημένων ἀνθρώπων, τῶν φιλοπροόδων, μέ τά ὅσο τό δυνατόν περισσότερα ἐφόδια νά ἐπιτύχουν στή ζωή, νά Πρωτεύσουν, νά γίνουν οἱ ἀριστεῖς τοῦ πνεύματος καί τῆς γνώσεως, ὥστε νά ἀποβοῦν μέσα στήν Κοινωνία ἐπιτυχημένοι καί Κορυφαῖοι Ἐπιστήμονες, Ἴατροί, Δικηγόροι, Ἐπιχειρηματίαι, Τραπεζίται· καμιά ὅμως ἔννοια γιά Σώφρονες Γονεῖς, Οἰκογενειάρχες, Κληρικούς, Μοναχοῦς, Ἁγίους, γιατί ὄχι Ἀσκητές, πού τά ὑψωμένα χέρια μακριά μέσα σέ

κάποια ἔρημο, ἴσως κάποια στιγμή δυνηθοῦν να συγκρατήσουν τὴν δικαίαν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῆς ἐγκαταλείπουσης Αὐτὸν ἀνθρωπότητος;!

Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ Παύλου διδάσκοντος μέσω τοῦ μαθητοῦ του Τιμοθέου διαχρονικῶς ἡμᾶς πάντας: «**Ἐάν αὐτά διδάσκης** τοὺς ἀδελφούς, **θά εἶσαι ἕνας καλὸς ὑπηρέτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ**, πού ἀνατρέφεται μέ τοὺς λόγους τῆς πίστεως καί τῆς καλῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποία ἔχεις παρακολουθήσει. Μέ τοὺς ἀνιέρους δέ μύθους πού εἶναι γιά γραΐδια, νά μὴν ἀσχολῆσαι καθόλου. Νά γυμνάζης δέ τὸν ἑαυτό σου, γιά νά προοδεύης σέ εὐσέβεια. **Ἡ ἐκγύμναση τοῦ σώματος** εἶναι βεβαίως **ὠφέλιμη γιά λίγο**, ἐνῶ **ἡ εὐσέβεια** εἶναι **ὠφέλιμη γιά πάντοτε**, ἐπειδὴ **ὑπόσχεται ἀγαθὰ γιά τὴν παροῦσα καί γιά τὴ μέλλουσα ζωή**. Ὁ λόγος εἶναι **ἀληθινὸς καί τελείως ἄξιος ἀποδοχῆς**» (Α΄ Τιμοθ.4,6-9). Διότι, «**τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους -καί τό ἴδιον σκεῦος τῆς ἐκλογῆς Του τὸν Παῦλον-** (Πρ.9,15) **Αὐτός ἔθετο εὐαγγελιστὰς τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, ὁμολογητὰς τε καί κήρυκας τῆς ἀληθοῦς Θεολογίας ἀναδείξας**· Ὁ Κύριος εἶναι **«ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καί τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς** (πρὸς τό συμφέρον τῆς ψυχῆς) **διοικῶν**» (Εὐχῆς Γονυκλισίας Πεντηκοστῆς, ἀμφότερα).

Κανείς δέν θά ἠμπόδιζε τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν, ἂν ἤθελε, πρὸς προβολὴν ἐργασιῶν καί δραστηριοτήτων αὐτῆς εἰς ἄλλους Τομεῖς, ὡς Προσώπων πού αὐτὴ σὺν τῇ παρόδῳ τῶν ἐτῶν θά σμίλευε, θά ἠνδρωνε καί θά κατηξίωνε πνευματικά· νά ἀνέθετε τό Κτίριο εἰς Ἰδιώτην, καί ἐκεῖνος νά μετέβαλε τοῦτο εἰς ἐπιτυχές Πρότυπον **Πανδιδακτήριον ἢ Πανσπουδαστήριον** ἢ ὅ,τι ἄλλο. Ὅπως πάλαι ποτέ ἡ Κατηχητικὴ Σχολὴ Ἀλεξανδρείας τοῦ ΠΑΝΤΑΙΝΟΥ (210 μ.Χ., μέ Καθηγητὰς Πάνταινον, Κλήμη, Ὠριγένη), στοὺς νεωτέρους δέ χρόνους ἡ **Ριζάρειος Σχολή**, ἡ **Ἀθωνιάς**, ἡ **Πατμιάς**· ἡ τῶν Καθολικῶν «ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΑ» καί τό «**ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**» (ὅπου καί ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος μετεξεπαιδεύθη, ἀποφοιτήσας τῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης) κ.λ.π. / Παρακολουθοῦνται μὲν ὑπ' αὐτῆς, δέν εἶναι πάντως (ὅμως) ἔργον τῆς Ἐκκλησίας τοῦτο, οὔτε καθῆκον ἔχει, ἐπίσκοπος νά κατατρίβεται μέ τέτοια ἔργα· οὔτε πρέπει νά ἐπιφορτίζη (οὗτος) Πρεσβυτέρους μέ τοιαῦτα δυσβάστακτα «**ἄκαρπα**» -εὐαγγελικῶς κρινόμενα- φορτία (Ἐφεσ.5,11/Ἰούδα12). Ἀπασχολῶν μάλιστα αὐτούς, καί ἐν προκειμένῳ συγκεκριμένο πρόσωπο, ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, ἀποσπῶν καί ἀποστερῶν αὐτὸν τῆς Ἑνορίας του καί ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ὀφειλομένων ὑποχρεώσεων του. Τίς ὁποῖες, ἂν -ὅπως ἐπιχαίροντες πάντες συνομολογεῖται καί διαβεβαιοῖτε ὅτι- παραλλήλως συνεπιτελεῖ· τότε, ἐκεῖνος μὲν ἀποδεικνύεται **ἐκατόγχειρος** καί **ὑπεράνθρωπος**, -ἄλλ' ἢ φύσις τοιούτους δέν

ἀναγνωρίζει και ἀὐτοκαταστρέφει-, ὑμεῖς δέ ἠθικοὶ ἀὐτουργοὶ τοῦ ἀὐριανοῦ ἀποτελέσματος θέλετε ἀποβῆ, και βέβαιοι **ἀπάνθρωποι ἔμμεσοι** δολοφόνοι!

Ἄπειρα τὰ παραδείγματα, τὰ ἀπαντώμενα εἰς τό ἀπώτερο και τό ἐγγύς παρελθόν. Και τὰ ἔχω φιλικώτατα (και συγγενικά), κατ' ἐπανάληψιν συζητημένα, μετὰ πολλῆς συμπαθείας αὐτὰ τὰ θέματα «περί ψυχοσωματικῆς ἀντοχῆς» μετὰ τοῦ, «**μή ἰδίαν γνώμην και ἄποψιν ἔχοντος και προβάλλοντος, παρά μόνον τυφλά ὑπακούοντος**», / κατὰ τὰ ἄλλα γνωστοῦ γιά τήν ἐργασιομανία του, **ταπεινοῦ π. Θεοδώρου**.

Ἐπανασυνδεόμενος συνειρμικά μετὰ τῶν πρόσθεν, προσεπιλέγω ὅτι, ὅπως ἀποφεύγει σήμερα κάποιος τήν Πάν-δημία ὡς λοιμικήν και θανατηφόρον· ἔτσι παράλληλα, ἀλλά **γραμματολογικά**, ἀποφευκτέον ἔστιν **ὅ,τι προαναγγέλλεται** και ἐξαγγέλλεται διὰ τοῦ «**Φεῦ**» ... **-ὅ,τι** τό τῆς συνεχείας συνθετικόν-, αὐτό ἐγκλείει-ἐγκυμονεῖ κίνδυνον ἢ **ὅ,τι ἄλλο ὁμογενές ἢ ὁμόριζον ἢ, τό αὐτό ἔτυμον** ἔχον, τεθῆ πρός «**γλωσσοπλασίαν**»-ἀναπαραγωγὴν νέας λέξεως, -ὡς ἐνταῦθα ἢ «**ρῶσις**» (=ἢ ὑγεία)-, στή συνέχεια **ρῶμη, ἀλκή και εὐρωστία** -εἰδικά στόν χῶρο τοῦ πνεύματος· / π.χ., ἡ λέξις **Φευρωνία** = **ἀλίμονο στή ρῶμη**, τήν **ὑγεία** τήν **εὐρωστία**, ὅταν αὐτή δέν ἐξυπηρετεῖ παρά μόνον τήν ὕλη, ὄχι και τό πνεῦμα. Ὅταν, «**οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπί παντί ρήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος**» (Δευτερ.8,3 / Λουκ.4,4).

Ὅταν «**συμφέρι νά προτιμήσης νά μείνης χωρίς πόδι και μάτι, ἀπό τοῦ νά τὰ ἔχης μέλη, και νά στερηθῆς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν**»! (Μάρκ.9,45-47) **Ρώτησε τό εὐαγγέλιο, ὄχι ἐμένα, ἄν εἶναι ὁ λόγος αὐτός σκληρός**, γιά ὅποια σύζυγο Φευρωνία (πού στά Λατινικά εἶναι Φεβρωνία και Φεβρώνιος), πού προἰδεάζει δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐνταῦθα ὁ Θεός, και ἀλλαχοῦ διαφοροτρόπως και χιλιότρόπως.

Σχήματα εἶναι ὅλα τοῦ **κόσμου** τούτου, (Α' Κορ.7,31)
 πού **ἄν δέν εὐλογῆση Αὐτός**,
 πλάϊ στό Γάμο, κι' ὅλα τ' ἄλλα
θά καταντήσης μισητός. (Ματ.10,36)

Σέ **Κεῖνον ὅλα** ὑπόταξέ τα, (Πρ.14,23,27)
 οὔτε Δεσπότη δέν θ' ἀκοῦς
 μπροστά στό **νόμο τό δικό Του**, (ἔ.ἀ.)
 πού πρέπει νά μή παρακοῦς.

Ἄφησε **μόνο** τό Δεσπότη (Λουκ.10,40)
 νά πράττη **νά παρανομῆ**, (Γακ.3,2/Λκ.17,10)
 καί τοῦ συσσίτιου ἀκόμη
 νά κάνη τή διανομή! (Λουκ.10,41)

Τά **Viber** βάλτα στήν πάντα,
 νά μή σέ μέλη γιά τήν «μπάντα»,
 Ζωγραφικές, Ἀγιογραφίες
 κι' ὅλες **τίς ἄλλες «Γυμνασίες»**

Αὐτά ὀφελοῦν **μόνον ἐδῶ** (Α' Τιμ.4,8)
 καί **δέν περνοῦν στόν οὐρανό**.
 Παράτα ὅλα μέσα 'κεῖ,
 καί πάρε **μόνο τή Γραφή**. (Λουκ.10,42)

Ἐννοια **ἡ κατ' οἶκον ἐκκλησία** (Α' Κορ.16,19)
 ἵνα σωθῆτε «πανοικί». (Πράξ.16,34)
 Γιατί στό **ΠΟΛΥΔΥΝΑΜΟ** του
 διάβολος μέσα κατοικεῖ.

Ξέρει ὁ Θεός, κι' **ἀποκαλύπτει**.
 Μπορεῖ κάποτε νά ἀργῆ.
 Μά σίγουρα ἔκβαση θά κάνη. (Α' Κορ.10,13)
 Στό τέλος **θά δικαιωθῆ**. (Ψαλ.50,6)

Καθάρισε, τῆς Φευ(β)ρωνίας
 ὁ ρόλος νᾶν' **πνευματικός**.
 Πύλη καί **δρόμος τεθλιμένος**, (Μτ.7,14)
 Ὅχι λεωφορειακός.

Βίος ἀπλοῦς « ἄ τε χ ν ο λ ό γ η τ ο ς »,
 πιστά **Παραδοσιακός!** (Β' Θεσ.2,15)

Ίερεϋς Ίωάννης Νικολόπουλος
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
15.2.2022